

?Distensió

«Ja veurem què surt d'aquesta trobada, si la distensió agafa cos en la relació entre partits. I si aquesta distensió acaba sent bona per a presos i exiliats»

La reunió dels partits catalans aquesta tarda de divendres al Palau de la Generalitat arrencarà coixa. Des del primer dia se'n va despenjar el primer partit del Parlament, Ciutadans, el segon la CUP, i un cop fet el seu congrés per oficialitzar Alejandro Fernández com a nou líder, el PP.

Tant com s'omplen la boca de la bondat del diàleg, i de la necessitat de parlar entre els partits, i de la necessitat de resoldre entre catalans el contenciós amb l'Estat, i el dia que trien per donar-hi una certa rellevància, per fer arribar a la ciutadania que es guanyen el sou, resulta que per fer "política" decideixen no parlar-se.

De fet ja és divendres, comença la campanya de les andaluses, i a la tarda i a la Plaça de Sant Jaume, potser se'ls fa massa feixuc. Tira cap a Sevilla que allà un exercici d'autoodi sempre pot donar quatre vots, mentre que reunir-se amb el president de la Generalitat a qui t'has dedicat a menystenir des del primer dia que va sonar el seu nom, en què els cercadors a Internet van remenar entre els seus articles, seria tant com haver de fer propòsit d'esmena.

I aquí això no s'estila. Els gripaus, ni que els aiguats canviïn el paisatge, no se'ls empassa gairebé ningú, tret d'aquells que són a presó o exili.

Haver d'entrar en un Palau amb pancartes de llibertat i llaços grocs, quan s'han fet tutorials o votacions al Congrés per fer-los desaparèixer de l'espai públic, bloqueja tot intent de distensió.

Per tant seguirem instal·lats en el soroll i la fúria "faulkneriana", per bé que el president del Parlament, Roger Torrent, hagi demanat als portaveus parlamentaris que es comportin, que no s'amenacin, i que no tinguin quan són als escons una actitud més pròpia d'una discoteca "poligonera".

Això els deu donar cos intel·lectual, i vots. Segur que els equips de màrqueting electoral ho deuen tenir mesurat. Així les coses, els primers que han mogut fitxa i que han esbombat via xarxa, i mitjans el seu posicionament han estat els socialistes catalans, que són els que van demanar que es fes aquesta trobada entre partits.

De fet el PSOE ja va avançar un dia abans alguna de les idees que debatran en aquesta trobada: un nou estatut. Ara que fa 15 anys de l'anunci del suport de Zapatero a l'Estatut que sortís del Parlament, malgrat que va passar pel ribot "guerrista" i que d'allisat va acabar com l'esca del independentisme, tothora que el Constitucional el va crucificar.

Un nou estatut, i una reforma constitucional. Aquesta és la proposta d'un document de quaranta pàgines on es recorda tot el gruix de renovacions en organismes públics catalans que hi ha pendants, i on també s'hi escriu que el clima polític tindrà efectes en aquells que són a la presó pendants de judici.

El clima polític afectarà en la sentència, una sentència que no sabrem fins que no hagin passat les municipals, per si algú es perd en el vocabulari i relat.

Ja veurem si el diàleg aconsegueix que es trobin socialistes, comuns, i ERC i Junts per Catalunya.

El president de la Generalitat, Quim Torra, acabat de tornar de la seva visita a Euskadi, i

d'entrevistar-se amb el "mediador" Iñigo Urkullu, insisteix a dir que un estatut és pantalla passada, i que amb Sánchez, si no hi ha oferta política que entomi el repte de l'autodeterminació, tampoc hi ha massa a comentar. De manera que ja ho veurem. Urkullu amb les ulleres de l'últim intent de desactivar el 155, recomana que s'aprofiti el mapa i aritmètica del Congrés dels diputats, la que va fer president a Sánchez.

Ja veurem què surt d'aquesta trobada, si la distensió agafa cos en la relació entre partits. I si aquesta distensió acaba sent bona per a presos i exiliats.